



POMÁHÁTE NÁM POMÁHAT

Číslo 2/2010

12. března 2010



**Vážení přátelé,
příznivci roz-
vojových projek-
tů Arcidiecézní
charity Praha,**

křesťané po ce-
lém světě proží-
vají čtyřicetidenní
období půstu. Vede nás k oživení
života ve víře, obrácení se k Bohu
a zřeknutí se věcí v našem životě,
které jsou postradatelné. Postní

doba má ještě jeden rozměr – čině-
ní dobra, darování almužny. Ještě
intenzivněji než jindy si máme při-
pomenout, že naši bližní v nouzi
potřebují naši pomoc. Touto přípo-
mínkou nechť je i náš dnešní Bulle-
tin. Přináší zprávy o tom, jak díky
Vašim darům pomáháme v Indii,
Zambii či Ugandě.

Jarmila Lomozová
Vedoucí Rozvojového střediska

PŘEČTĚTE SI:

- Školní vysvědčení od školáků v Ugandě a Zambii
- Zdravotnické středisko v Nalikwandě (Zambie)
- Hledáme dobrovolníky
- Vzpomínka na putování po Indii
- Zdravotní škola sv. Ignáce v Honavaru (Indie)

K DÁRCŮM PUTUJÍ ŠKOLNÍ VYSVĚDČENÍ DĚTÍ Z AFRIKY

České děti mají ještě pár měsíců na to, aby si zlepšily známky z pololetního vysvědčení. Žáci a studenti v Ugandě a Zambii už tuto možnost nemají. Minulý školní rok skončil v prosinci 2009, vysvědčení byla rozdána a brzy dorazí také k dárcům z České republiky, kteří podporují školáky v jejich vzdělávání.

V současné době do Rozvojového střediska přichází velké obálky z obou zmíněných zemí, jejichž obsahem jsou právě roční zprávy o pokroku dítěte (Annual progress report, APR). Některá partnerská střediska k vysvědčení také přikládají aktuální fotografie dětí. Dobrovolníci k nám dochází několikrát týdně a při-

pravují obálky pro jednotlivé sponzory. Během března by se tedy měl každý sponzor dozvědět, jak se letos školákové, kterého podporuje, dařilo.

„Školní výsledky byly letos všeobecně lepší než loni,“ uvádí Veronika Formánková, která vede program Adopce na dálku v Ugandě. Popisuje příklad

chlapce Mosesa Nyenje: „Loni trpěl nepříjemnými rektálními pohlpy a musel být operován v nemocnici v Kampale, kde strávil dva měsíce. Začátkem září 2009 se vrátil domů, ale musel stále dodržovat klidový režim. I přesto se mu však podařilo školní rok úspěšně dokončit. Bude-li takto pokračovat i nadále, určitě se mu podaří vystudovat univerzitu, aby si mohl splnit svůj sen a stát se učitelem.“

Pochopitelně ne všem se vedlo tak dobře jako Mosesovi. Některé děti nedosahují tak dobrých školních výsledků. Snažíme se jejich prospěch pravidelně sledovat, spolupracovat se školami a dětem poskytovat doučování.

Ať už se letos Vámi podporovaný žáček či student zlepšil nebo se mu nedařilo, povzbudte ho v dalším studiu. Nový školní rok v Ugandě začal v teprve únoru a v Zambii v lednu, takže děti mají ještě dostatek času na to, aby si horší známky opravily.



POMOZTE NÁM ŠÍŘIT MYŠLENKU ADOPCCE NA DÁLKU®

Jste také přesvědčeni o nutnosti pomáhat tam, kde je to nejvíce zapotřebí?

Zakoupením trička s logem Adopce na dálku® **NYNÍ ZA 150 Kč** můžete pomoci nejen finančně, ale také s propagací naší činnosti

Děkujeme vám!



Trika jsou k dispozici ve dvou motivech (Indie, Uganda), třech barvách (červená, béžová, tmavě modrá) a čtyřech velikostech (S, M, L, XL).

Objednávky zasílejte na pokladna@charita-adopce.cz.



VĚNUJTE SVŮJ ČAS A ODBORNOST PRO DOBROU VĚC

Pro zahraniční projekty vzdělávacího a zdravotnického zaměření realizované v Ugandě a Zambii hledáme dobrovolnické spolupracovníky následujících specializací:

- PRÁVNÍK ● PSYCHOLOG
- PEDAGOG – metodik ● LÉKAŘ
- tropická medicína, porodnictví

Uvítáme občasné krátkodobé konzultace s možností navázání dlouhodobé spolupráce. V případě zájmu prosíme kontaktujte **Karolínu Pličkovou na e-mailu karolina.plickova@charita-adopce.cz**.

Dále hledáme pro podporu prezentace našich rozvojových projektů dobrovolnické spolupracovníky se specializací v oboru:

- PUBLIC RELATIONS
- REKLAMA/FILM
- (pro spolupráci na tvorbě televizního spotu)

Prosíme kontaktujte **Jarmilu Lomozovou na e-mailu jarmila.lomozova@charita-adopce.cz**.



POMOC KOUTŮM, NA KTERÉ NEZAPOMÍNÁ JEN BŮH



a jde o jedno z nejzapadlejších venkovských zdravotnických center v distriktu Mongu, Západní provincii v Zambii. Jedno z míst, které jsem během své lednové monitorovací cesty v Zambii navštívila a které se brzy dostalo na seznam míst, jež jsme se rozhodli podpořit. A také jedno z míst, kde jsem nechala kousek svého srdce.

Šestihodinová cesta liduprázdnotou buší rychlostí 10 kilometrů za hodinu v obtížném písečnatém terénu, vysilující čtyřicetistupňové vedro, všudypřítomní komáři a pocit, že tam snad nikdy nedojedeme. „Tam“ se jmenuje Nalikwanda

Nalikwanda, se spádovou oblastí pro zhruba čtyři a půl tisíce lidí v rádiu asi třiceti kilometrů, „vyniká“, kromě obtížné dosažitelnosti, způsobené neexistující infrastrukturou, také vysokou mateřskou úmrtností, jež vyčnívá nad děsivý národní průměr 8 %.



Místnímu standardu se také vymyká vysoký výskyt malárie a HIV/AIDS a oblast trápí rovněž podvýživa, jedno z poznávacích znamení místních.

Místní zdravotnické centrum disponuje třemi poloprázdnými místnostmi, kde se odehrávají

všechny zdravotnické procedury – příjem pacienta, vyšetření, lékařské zákroky, ošetrovatelská péče o pacienta na lůžku a poradenství. Výčet zdravotnických procedur zní evropsky standardně. Dostupná infrastruktura – polorozpadlý domek. Ambulanci, porodní sál, lůžkové oddělení a místnost pro poradenskou práci se mi nepodařilo rozlišit. A zdravotnické vybavení, které, pokud existuje, působí značně historicky, má ke standardům, na něž jsme zvyklí, na míle daleko. Ve zdravotnickém středisku, které týdně navštíví téměř sto lidí, pracuje jedna kvalifikovaná zdravotní sestra (překvapivý luxus) a dva dobrovolní ošetrovatelé.

ŠŤASTNÁ NAVZDORY UTRPENÍ

Navzdory tomu přichází překvapivé tvrzení místní vedoucí a také jediné zdravotní sestry: „Je to Bohem zapomenuté místo, ale po letech praxe strávených v různých koutech Zambie jsem v Nalikwandě velice šťastná.“ Nabízí se otázka proč. Není přece Nalikwanda o poznání chudší a výrazně pod standardem zambijských zdravotnických center? Není místem, odkud je zcela nemožné se v případě potřeby další pomoci dostat? Není ona dlouhá a únavná cesta, kterou jsme sem absolvovali, pomyslně



lemovaná mrtvými tělíčky dětí, jež by v nemocnici v Mongu mohly dostat svou šanci na život? Není realita omezené možnosti pomoci druhému, prosycená bolestí, kterou není možné utiřit chybějícími léky, nářku matek nad utrpením jejich dětí, na který žádný lék neexistuje, pro jednoho zdravotníka příliš těžká? Je jí možné přijmout, aniž by si člověk zachoval citlivost nezbytnou pro péči v pomáhající profesi?

HRDINA „BEZE JMÉNA“

Mariana si mě chvíli pátravě prohlíží. Odpovídá klidně a rozvážně, jak z učebnice etiky pomáhajících profesí: „Jsem šťastná za možnost pomáhat druhým. To je klíč k tomu to tady přežít. Své děti jsem odchovala. Jsou z nich zdraví, vzdělaní lidé a já chci podobné štěstí dopřát druhým.“

Poslouchám a plná tichého obdivu k téhle droboučké, nenápadné paní, si Marianu zařazuji do své pomyslné plejády hrdinů „beze jména“. Za svou profesní cestu rozvojovou pomocí jsem jich již několik potkala. Lidí, díky nimž se místa jako je Nalikwanda stávají místy k životu. Lidí, kteří svým odhodláním, neutuchající odvahou a umem, rozvíjí svou zemi, tak aby jejich děti v ní mohly spokojeně žít. Nečekají obdiv a ocenění za vyhraný běh o cizí

život. Velmi dobře vědí, že tento běh nikdy nekončí.

CHARITNÍ PRÁCE PŘINÁŠÍ JISKŘIČKY NADĚJE

Jsem moc ráda, že na tomto místě mohu poznamenat, že z názvu článku se v tuto chvíli stává jistý protimluv. Tedy ne že by se Nalikwanda stala přes noc centrem zájmu úředníků lusackého ministerstva zdravotnictví či rozvojových agentur. Nicméně díky projektu pro rozvoj vzdělávacího oboru porodní asistentky a podporu venkovských zdravotnických center v Západní provincii, financovaného Českou rozvojovou agenturou, jehož realizaci jsme



začali v listopadu minulého roku, se z Nalikwandy stalo partnerské centrum projektu. V realitě to bude znamenat renovaci budovy zdravotnického centra a pravidelné několikátýdenní návštěvy skupiny studentů oboru porodních asistentek. V Nalikwandě se budou věnovat osvětové práci v komunitě a depistážím ve vzdálených lokalitách spádové oblasti Nalikwandy.

Malé jiskřičky naděje, rodiče a děti, jimž kvalitnější péče pomůže, Mariana a momenty, kdy bude s kým se o práci podělit. Krásné představy, k jejichž realizaci se naše projekty snaží přispět.

Karolína Pličková
koordinátorka projektů
v Zambii a Ugandě □

CESTA PO STOPÁCH PROGRAMU ADOPCCE NA DÁLKU® V INDII

Na přelomu ledna a února se uskutečnila cesta dárců do Indie, kterou každým rokem již tradičně organizuje Rozvojové středisko Arcidiecézní charita Praha ve spolupráci s cestov-

ní agenturou Action Travel. O svých zážitcích z indického putování se s námi dělí účastnice cesty Simona Muráriková a Sylvie Cenefelsová.



Simona Muráriková s Rositou

● „Cesta mi umožnila poznat každodenní život v Indii a podívat se na místa, která by mi běžná cestovní kancelář neukázala. Mohla jsem se blíže seznámit s prací Arcidiecézní charity Praha osobně, ne pouze z Vašeho Bulletinu. Měla jsem možnost vidět jak charitativní pomoc a práce probíhá. Seznámila jsem se s konkrétními projekty, setkala jsem se s lidmi, kterým je tato pomoc určena a především s těmi, díky kterým se všechny projekty uskutečňují.

Nejkrásnějším okamžikem celé mé cesty byla návštěva mé adoptivní „dcerky“ Rosity. Na setkání s ní jsem se dlouho dopředu těšila. Představovala jsem si, co všechno jí řeknu a na co se jí zeptám. Ale v okamžiku, kdy jsem tu drobnou patnáctiletou dívku spatřila, se všechny moje představy rozplynuly. Zůstal jen pohled jejích roz-

zářených očí. Mluvili jsme o všem možném, o její každodenní šestikilometrové cestě do školy, o touze stát se zdravotní sestrou a o snu její maminky, že dcera si díky vzdělání vybuduje vlastní nezávislý život.“

● „Před sedmi lety jsem začala přemýšlet jak pomoci konkrétnímu dítěti a rozhodla jsem se pro Adopci na dálku. Mezi nabízenými dětmi jsem měla hned jasno, vybrala jsem si svoji jmenovkyni Sylvii. Od té doby jsme si vyměňovaly dopisy, fotografie a já jsem rok od roku více toužila Sylvii a její rodinu nejen vidět na fotkách, ale i ji obejmout a být s ní a rodinou alespoň nějakou chvíli spolu. Tato moje touha byla stále silnější a tak na

**Zveme Vás tímto
k poslechu pořadu
Magdazín rádia Proglas
vysílaný ve středu
24. března 2010 v 9.30 hod,
který bude věnován
cestě dárců do Indie.
Pořadu se za ADCH
Praha zúčastní vedoucí
zahraničního oddělení
Petra Matulova, dále
účastnice cesty do Indie
2010 Simona Muráriková
a Sylvie Cenefelsová.**

podzim padlo moje rozhodnutí si splnit své přání a na toto putování po Indii jsem se přihlásila.

Po příjezdu do střediska v oblasti Moodbidri jsem se dozvěděla, že „moje“ Sylvie připravila přivítací pořad scének, tanců a písní dětí



Sylvie Cenefelsová se „svou“ Sylvii

z této oblasti a že ho bude moderovat. Skutečnost předčila mé očekávání. Po úvodních scénkách Sylvie přednesla řeč, ve které mně a mému muži děkovala za to, že ji pomáháme a že může uskutečňovat svůj sen a studovat. Bylo to nádherné vyznání a slzy štěstí jsem stěží udržela. Potom sešla z pódia a přinesla mi dárky a to již jsme si padly do náruče a naše štěstí vnímali všichni kolem. Po skončení pořadu jsme malá skupinka se Sylvii odjeli k nim do domku, kde jsem se seznámila i s maminkou, tátou a mladší sestrou. Celé setkání bylo balzám pro moji duši. Myslím, že úsměvy, podané ruce a doteky vyjádřily vše daleko víc než slova. Stále myslím na Sylvii a její rodinu, mají můj obdiv, že i při tom málu které mají, dovedou rozdávat úsměvy a štěstí.“



**POZOR! Na podzim 2010 plánujeme cestu dárců do Ugandy.
Zájemci o bližší informace prosíme pište na adopce@charita-adopce.cz.**

...PŘEDSTAVUJEME VÁM ODBORNÉ ŠKOLY V INDII

ZDRAVOTNÍ ŠKOLA SV. IGNÁCE

V minulém čísle našeho Bulletinu jsme psali o důležitosti podpory starších studentů, kteří získávají odbornou kvalifikaci pro své budoucí povolání. V dnešním vydání i v číslech následujících bychom Vás rádi seznámili s konkrétními školami, kde naši podporovaní mladí muži a dívky studují.



Ve dvoupatrové budově se nachází sedm učeben, posluchárna, audiovizuální sál, učitelské kabinety, laboratoř, knihovna a čítárna.

Zdravotní škola se nachází v Honnavaru, stotisícovém městě ležícím na západním pobřeží Indie. Společně s nemocnicí sv. Ignáce a internátem tvoří jeden komplex. Středisko provozují sestry z kongregace Královny apoštolů, jejichž matkou představenou je sestra Maria Goretti. Velká část stavby Zdravotní školy i její vybavení byla financovaná z Rozvojového fondu ADCH Praha.

PROFIL STUDENTEK

O studium na Zdravotní škole se ucházejí dívky ve věku 17 – 25 let, které mají ukončené středoškolské vzdělání. Přednost je dána nadaným studentkám z chu-

dých rodin. Školu navštěvuje 186 dívek, z nichž 65 podporují dárce z Česka. Během čtyřech let studia absolvují řadu odborných předmětů (anatomie, farmacie, porodnictví, dětská zdravotní péče) a dalších podpůrných předmětů (administrativa ve zdravotnictví, počítače, angličtina). Součástí studia je i nezbytná praxe v nemocnici a terénní výjezdy.

PROČ PODPOROVAT BUDOUCÍ ZDRAVOTNÍ SESTRY?

Absolventky školy mají jisté, dobře placené pracovní uplatnění v oboru. Kvalifikovaných zdravotních sester je totiž v oblasti akutní nedostatek. Dívky z chudších venkovských poměrů by bez podpory nemohly tento obor vůbec studovat. Školné je poměrně drahé a také další náklady (cestovné a ubytování) jsou pro ně limitující. Podporou zdravotní studentky nejenže pomůžete zajistit dobré vzdělání a později kvalifikované zaměstnání mladým lidem, ale pomůžete také zvýšit kvalitu zdravotní péče v regionu.

VÝSLEDKY, KTERÝMI SE MŮŽEME SKUTEČNĚ CHLUBIT

Již čtyři roky za sebou dosáhly studentky zdravotní školy stoprocentní úspěšnosti při závěrečných státních zkouškách. 90 % absolventů školy je zaměstnáno ve státních nemocnicích v Karnátace či jiných soukromých nemocnicích v ostatních státech Indie. 10 % těchto zdravotních sester pokračuje ve vyšším studiu.

VIZE DO BUDOUCNA

V současnosti rozšiřujeme stávající budovu Zdravotní školy sv. Ignáce a v nových prostorách hodláme zřídit univerzitní obor pro zdravotní sestry. I tento projekt může být realizován díky Vaší pomoci. □

CHTĚJÍ SE STÁT ZDRAVOTNÍMI SESTRAMI. Pomůžete jim?

PADMAVATI GOUDA



Dívka pochází z velmi chudé venkovské rodiny. Otec pracuje jako rolník a matka je v domácnosti. Měsíční příjem rodiny nedosahuje ani 400 Kč!

Padmavati je bystrá a inteligentní slečna, má výborné předpoklady stát se dobrou zdravotní sestrou. Rodiče jí však ve studiu podporovat nemohou, proto potřebuje Vaši pomoc.

STERINE AUGUSTINE



Otec Sterine pracuje na cizích polích, jeho výdělek je velmi nízký. Matka je v domácnosti. Rodina má malý domek bez vlastních pozemků.

Sterine se velmi dobře učí, proto byla vybrána do programu. Pomozte jí dosáhnout jejího snu – stát se zdravotní sestrou. □

Pokud jste se rozhodli podpořit **Padmavati, Sterine** nebo další studentky Zdravotní školy, kontaktujte nás prosím na adopce@charita-adopce.cz nebo na tel.: 224 246 519.

DĚKUJEME!